

вѣчно въ тѣмницѣ, дѣто лѣжахъ довольно
врѣмя. — Максиміанъ умрѣ, а на негово
мѣсто сѣ възари Максимъ, кой-то извѣ-
стенъ отъ тѣмничны-тѣ стражари за Кли-
мента и Агатагела, повѣлѣ да ги изве-
дѣтъ прѣдъ него. Царь-тъ пыта и распыта
за тѣхъ и, като сѣ наѣчи дѣто сѣ прѣ-
карали толкосъ люты мѣкы, и стѣали сѣ
години въ тѣмницѣ, а лица-та имъ глѣда-
ше свѣтли, весели и всичко-то имъ тѣло
здрѣво и читѣво, почюди сѣ, и сѣкаше ги
да сѣ нѣкой безсмъртни, подъ чловѣческій
образъ; за това той, първо като ѹкори свои-
тѣ богове сѣ безчестны дѣмъ, защо-то не-
могли да ѹморѣтъ затворници-тѣ; послѣ
като испыта кой отъ дѣ е и наѣчи сѣ, че Св.
Климентъ былъ отъ Галатійско, той си часъ
повѣлѣ да сѣ испроводѣтъ въ Ангыра до
Кназа Лѣкыа. Това като сѣ наѣчихъ Свѣ-
тый-тѣ, твърдѣ сѣ зарадѣхъ, защо-то
Св. Климентъ много желѣше да свърши
теченіе-то на свои-тѣ подвигы въ отече-
ство-то си, за кое-то сѣ и молѣше на Вла-
дикъ Христа. — Прѣставены на испытаніе
прѣдъ княза Лѣкыана, слѣдъ дрѣгы мѣ-